

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra TRØSTEBREV I SORGEN OVER KONG VALDEMAR OG HANS MÆND

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 349.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig04val-shoot-idm140015230293040.pdf> (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

↪ Saa mesterlig du trak
Paa Læst, i Kiøbenhavn,
Det vederstyggelige Kæmpe-Ord
Fra Klosteret i Soer,
Som, naar det ei blev ret udpeget,
Os kunde styrte fra den Konstens Tind,
Vi, med Critikens Pege-Pind
Til Pilgrims-Stav, har kiækt besteget,
Ja, styrte os tilbage i
Det gamle Barbarie,
Da man, endog ved Konge-Bord,
Til Takke tog med Rim fra Soer,
»Der smagde ei af frankisk Vin,
»Og ei af den, som groer ved Rhin«,
Men kun af, hvad der Folk og Drot
I Frode-Tiden smagde godt:
Kun af den Lyst, med Liv i Sang
At mindes Daad i Dane-Vang,
At samle giæve Fædres Grave
I Leire-Gaards Kiærminde-Have!
O, maatte dog Critiken frie
Os fra et saadant Barbarie,
Da hver var Skjald, som han forstod
At kvæde høit om Kraft og Mod,
At sjunge sødt om Daad i Fred,
Om Tro og Haab og Kiærlighed,
At sjunge klart med Folke-Røst
Til Gienlyd i hvert Dane-Bryst,
Og mest til Gammen for de Smaa,
Som ingen Verdens Ting forstaae;
Kort sagt: da, selv i Hoved-Staden,
Man satte Livet over Maden,
Man satte Vinen over Flasken,
Man satte Tøiet over Vasken,
Man satte Fylden over Fadet,
Man satte Bogen over Bladet,
Og raabde plump til Folk af Smag,
Istedenfor dem høit at hædre:
*Ja, vrage, det er ingen Sag,
Men gjør os Noget, som er bedre!*
De Hottentotter! grove Knolde!
Det voved de at sige høit,
350 Og voved Marken at beholde,
Fordi det plumpe Ord var drøit,
Fordi Critik i Aften-Blade
Sig ei med Tosser kan indlade,
Der føle ei de fine Smæk,
Og fatte ei det Objective,
Men kalde, naar de vil giendrive,
Critikens Blomst en Vinter-Giæk!
Og slige Barbariets Dage
Dem vil man føre nu tilbage!
Ja, vil det sandelig, ifald man kan,
Det mærkes godt, paa Fler end *Ingemann*,
Saa det er ikke Tid at sove,
For hvem der har for Konsten Sands;
Skal den ei uddøe her til Lands,
Vi maae en Dyst med Fienden vove!
Ja, vi har ingen Tid at spille,
Thi hvad der har den grove Bonde-Smag,
Det æder om sig, Dag for Dag,
Saa det er alt kanskee for silde!
Dog, Mod i Bryst! hvad siger jeg?
Ved alle Hegle-Mestere, dog nei!
For silde kiækt at tale Konstens Sag
Og slaae paa alle Bønder-Skjalde Vrag?

Nei, nei, for silde kan det maaskee være
Til Liv at holde i den fine Smag,
Men ei for silde til at *døe med Ære*
Og falde *classisk* for den gode Sag!1